

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – DW / Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Sprawa C-651/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Zasiłek macierzyński — Obliczanie wysokości na podstawie dochodów ubezpieczonego uzyskanych w dwunastomiesięcznym okresie odniesienia — Osoba pełniąca podczas tego okresu służbę w jednej z instytucji Unii Europejskiej — Przepisy krajowe przewidujące ustalanie rozpatrywanej kwoty na 70 % średniej podstawy składki ubezpieczeniowej — Ograniczenie swobodnego przepływu pracowników — Zasada lojalnej współpracy)

(2018/C 161/12)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DW

Strona pozwana: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Sentencja

Wykładni art. 45 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który w celu ustalenia średniej podstawy składki na ubezpieczenie służącej do obliczenia wysokości zasiłku macierzyńskiego traktuje miesiące okresu odniesienia, w których dana osoba pracowała na rzecz instytucji Unii i w których nie była ubezpieczona w systemie zabezpieczenia społecznego tego państwa członkowskiego, jak okres niewykonywania pracy i stosuje do nich średnią podstawę składkową ustaloną w tym państwie członkowskim, co skutkuje znaczącym obniżeniem wysokości zasiłku macierzyńskiego przyznanego tej osobie w stosunku do kwoty, o jaką mogłaby się ona ubiegać, gdyby wykonywała działalność zawodową wyłącznie w tym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Cristal Union, następcą prawnym Sucrerie de Toury SA / Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-31/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Artykuł 14 ust. 1 lit. a) — Produkty energetyczne używane do produkcji energii elektrycznej — Obowiązkowe zwolnienie — Artykuł 15 ust. 1 lit. c) — Produkty energetyczne używane do połączonego wytwarzania ciepła i energii — Uprawnienie do zastosowania zwolnienia z opodatkowania lub obniżenia poziomu opodatkowania — Gaz ziemny używany w kogeneracji ciepła i energii elektrycznej]

(2018/C 161/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cristal Union, następca prawny Sucrerie de Toury SA

Strona przeciwna: Ministre de l'Économie et des Finances

Sentencja

Artykuł 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w tym przepisie obowiązkowe zwolnienie znajduje zastosowanie do produktów energetycznych wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej, jeżeli produkty te są używane do połączonego wytwarzania tej energii i ciepła w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 8 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto – Portugalia) – Saey Home&Garden NV/ SA / Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Sprawa C-64/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Artykuł 25 — Istnienie klauzuli prorogacyjnej — Porozumienie ustne, które nie zostało potwierdzone na piśmie — Klauzula zawarta w przywołanych na fakturach warunkach ogólnych sprzedaży — Artykuł 7 pkt 1 lit. b) — Umowa dystrybucji wyłącznej zawarta pomiędzy spółkami mającymi siedzibę w dwóch różnych państwach członkowskich i dotycząca rynku trzeciego państwa członkowskiego — Artykuł 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie — Ustalenie sądu właściwego — Miejsce wykonania zobowiązania charakterystycznego takiej umowy]

(2018/C 161/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Saey Home&Garden NV/SA

Strona przeciwna: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

Sentencja

1) Artykuł 25 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że – z zastrzeżeniem ustaleń, których musi dokonać sąd odsyłający – klauzula prorogacyjna, taka jak powoływana w postępowaniu głównym, zawarta w ogólnych warunkach sprzedaży przywołanych na fakturach wystawianych przez jedną z umawiających się stron, nie spełnia wymogów ustanowionych przez rzeczony przepis.